

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN - C

Ngày 31 tháng 10 năm 2010

Luca 19:1-10

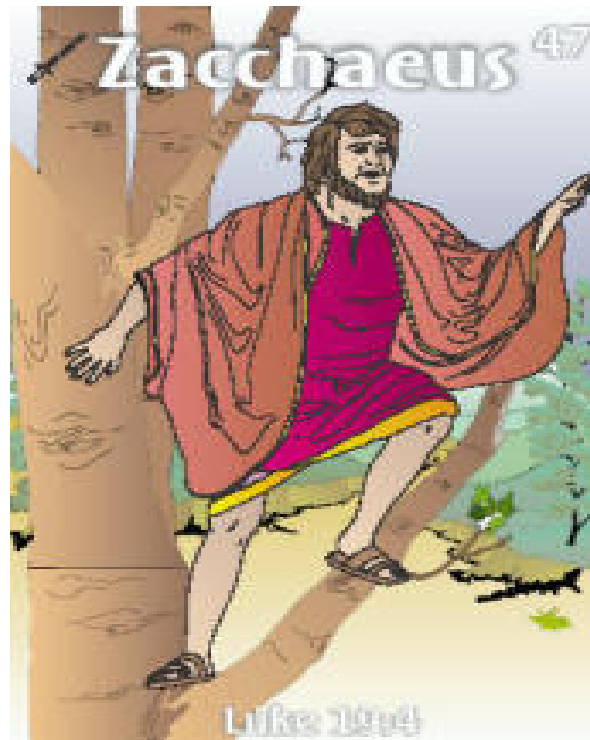

40giayloichua.com

Chia sẻ

Ánh mắt yêu thương

Mỗi khi đọc câu chuyện ông Giakêu, tôi ngỡ ngàng trước ánh mắt của Chúa Giêsu khi Ngài nhìn lên ông Giakêu trên cây sung. Ánh mắt ấy có sức mạnh kỳ lạ. Ánh mắt ấy chất chứa bao tâm tình. Chỉ trong một ánh mắt cuộc đời Giakêu hoàn toàn biến đổi.

Hình họa: Wikimedia

Đó là ánh mắt **quan tâm**. Chúa Giêsu vào thành Giêricô. Giêricô là một thành phố rộng lớn, người đông đúc, buôn bán sầm uất. Một đám đông lớn đi theo Chúa Giêsu. Trong khi đó ông Giakêu thật bé nhỏ. Nên ông phải leo lên cây sung để nhìn Chúa. Thật lạ lùng. Giữa đám đông mênh mông ấy, Chúa vẫn nhìn thấy ông Giakêu, dù ông thấp lùn. Giữa muôn người, Chúa chỉ tìm Giakêu. Lại còn biết rõ tên ông. Điều đó chứng tỏ Chúa quan tâm tới Giakêu, dù ông bé nhỏ trong một đám đông hỗn độn. Giakêu chắc chắn cảm thấy ấm lòng vì ánh mắt quan tâm của Chúa.

Hình họa: Wikimedia

Đó là ánh mắt **khiêm nhường**. Hãy tưởng tượng cảnh Chúa ngược lên nhìn Giakêu. Chúa nhìn lên. Giakêu nhìn xuống. Thật là một cảnh tượng phi thường. Người có tầm vóc cao lớn phải ngược nhìn lên mới gặp ánh mắt người thấp bé. Thiên Chúa phải ngược mắt nhìn lên mới gặp được phàm nhân. Đáng vô cùng thánh thiện phải ngược mắt nhìn lên mới gặp kẻ tội lỗi tày trời. Tạo hóa phải ngược mắt nhìn lên mới gặp được thụ tạo. Đáng Cứu Độ phải ngược mắt nhìn lên mới gặp được kẻ cần được cứu. Đáng tha tội phải ngược mắt nhìn lên mới gặp được kẻ cần được thứ tha. Thật là một sự khiêm nhường thẳm sâu. Giakêu chắc chắn phải choáng váng vì ánh mắt khiêm nhường của Chúa.

Một nhóm hành hương bên cạnh cây sung tại Jericho

*Đó là ánh mắt **tha thứ**. Nguyên một việc quan tâm tìm kiếm cũng đã chứng tỏ Chúa tha thứ cho ông rồi. Huống hồ Chúa còn khiêm tốn ngược nhìn lên. Hơn thế nữa Chúa còn ngỏ lời muốn đến thăm nhà ông. Giakêu chưa tìm Chúa thì Chúa đã tìm Giakêu. Giakêu chưa gọi Chúa thì Chúa đã gọi Giakêu. Giakêu chưa mời thì Chúa đã ngỏ ý đến nhà. Giakêu chưa xin lỗi thì Chúa đã tha thứ. Ánh mắt tha thứ mới khoan dung độ lượng và âm áp làm sao. Giakêu chắc chắn tràn đầy niềm hối cải khi nhìn vào ánh mắt tha thứ của Chúa.*

*Đó là ánh mắt **tin tưởng**. Chúa Giêsu nhìn Giakêu bằng ánh mắt tin tưởng. Tin tưởng nên không nhìn về quá khứ mà chỉ hướng về tương lai. Chúa quên hết tội lỗi của ông. Hơn thế nữa Chúa tin rằng ông sẽ nên người tốt. Chúa tin rằng ông sẽ làm lại cuộc đời. Chúa tin vào tương lai của ông. Nên Chúa đã nhìn ông. Nên Chúa tha thứ cho ông. Nên Chúa kết thân với ông. Trước ánh mắt tin tưởng của Chúa, chắc chắn Giakêu sẽ cương quyết làm lại cuộc đời.*

Cây sung ngày nay tại Jericho
Cũng trên cây này cách đây gần 2000 năm Giakêu đã trèo lên để nhìn thấy Chúa Giêsu

*Đó là ánh mắt **yêu thương**. Tất cả sẽ không thể giải thích được nếu không có tình yêu. Chúa quan tâm tới Giakêu vì Chúa yêu thương ông, như người mục tử tốt lành đi tìm con chiên lạc. Chúa khiêm nhường vì Chúa yêu thương ông, như người cha cõng con trên vai. Chúa tha thứ vì Chúa yêu thương ông, như người cha sẵn sàng chờ đón đứa con hoang đàng. Chúa tin tưởng vì Chúa yêu thương ông, như người mẹ không khi nào nói rằng con mình xấu, dù nó phạm tội trăm lần. Chúa nhìn ông bằng ánh mắt yêu thương. Ngập tràn trong yêu thương, trái tim Giakêu bùng lên ngọn lửa yêu thương. Đời ông được đốt cháy trong yêu thương. Nên ông đã đáp lại tình yêu thương của Chúa. Vì yêu mến Chúa mà ông yêu thương đồng loại. Yêu thương nên đền bù thiệt hại. Yêu thương nên chia sẻ chân thành.*

Lạy Chúa, Chúa luôn nhìn con bằng ánh mắt yêu thương. Xin cho con biết nhìn vào mắt Chúa, nhận ra tình yêu thương của Chúa và biến đổi cuộc đời như ông Giakêu.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG

- 1) Chúa nhìn Giakêu bằng ánh mắt thế nào?*
- 2) Giakêu đã đáp lại ánh mắt của Chúa ra sao?*

- 3) *Bạn có bao giờ nhìn thấy ánh mắt Chúa nhìn bạn chưa?*
4) *Bạn có muốn nhìn tha nhân bằng ánh mắt của Chúa không?*

DGM Giuse Ngô Quang Kiệt

Tháng 11: Cầu cho các linh hồn **NƠI AN NGHỈ**

Tháng Mười Một, trên nhiều con đường đi tới nghĩa trang, người ta băng qua biết bao con đường ồn ào huyên náo, tất bật chạy đến nơi an nghỉ của người đã khuất. Chợt có gì đâu đó gọi lên câu hỏi: Sao không tìm chốn an nghỉ trong lúc bộn bề giữa cuộc sống? Sao không biết thu xếp lại những bận rộn lo âu để tìm nơi thanh bình?

An bình tự tại.

Có đôi khi trong cuộc đời nhìn thoáng vô ưu trên những cành cây, cỏ lá, con người cảm thấy ước mơ thắm sâu vọng lại: Ước gì mình cũng vô ưu như những nhành cỏ cây kia, vui tươi với gió, nắng, mưa của cuộc đời, thản nhiên mọc lên giữa bao buồn vui mà vẫn tươi nở.

Chạy đến nghĩa trang, đứng bên ngôi mộ, tự nó đã được gọi là nơi an nghỉ, trong đó, con người nghỉ yên tự tại, không hoạt động, không ồn ào tranh chấp, không hỷ nộ ái ố. Suy nghĩ về dòng đời ngược xuôi của mình đôi chút, rồi lại trở về trong tất tả, lo âu, phiền muộn. Lòng tự nhủ: bao giờ mới là lúc an nghỉ muôn đời?

Sống không là chờ chết mà đang chết đi mỗi ngày gần hơn, tự trong nó đã có an nghỉ của từng ngày mà con người có thể gặp an nhiên tự tại. Vứt bỏ mọi lo âu phiền muộn, tranh chấp, ích kỷ cố hữu của mình. Đơn giản nhưng lại thật khó vì muốn chiếm hữu chứ chẳng muốn mất đi và nghịch lý cứ mãi dần vạt làm con người khổ đau.

Cái nghịch lý là sự xáo động của nguyên do tội lỗi gây nên. Cần biết điều này, tâm an quyết định bởi lòng thanh. Lòng thanh tịnh, không vương vẩn tội lỗi, lòng càng thanh, tâm càng an. Tội lỗi tự nó là một xáo động, mất trật tự của tâm hồn. Trở về cùng Thiên Chúa, sám hối lỗi lầm, quyết tâm đi trong sự ngay lành, đó là những đảm bảo để có lòng thanh. Chúa chính là nơi an nghỉ cho con người lữ hành trên dương gian: “Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng” (Mt 11, 28). An nhiên tự tại là đón nhận chính Chúa sống trong đời này và cả đời sau.

An bình trong hoạt động.

Tâm hồn an bình phát sinh hiệu quả nhiều mặt trong cuộc sống:

Là sức mạnh: Các môn võ dùng nội công, các phương pháp tập chú, đó là kết quả của hành trình gạt mọi xáo động trong tâm trí để tập trung tăng cường sức mạnh. Sức mạnh tập trung trong tĩnh lặng trước cơn bão lớn, sức mạnh giúp con người bình tâm trước những biến cố nguy hiểm. Là nơi tập trung sức mạnh, cho nên nơi an nghỉ cũng là nơi lấy lại sức lực đã tiêu hao, nơi chờ đợi sự phục sinh để không còn tan rã. “Người công chính luôn giữ vững đường lối của mình, kẻ tay sạch lòng thanh sẽ được thêm sức mạnh” (Giop 17, 9)

Là phản chiếu: Một mặt nước gợn sóng, không thể phản chiếu rõ nét. Tĩnh lặng là một phản chiếu hoạt động trong nội tâm của con người. Những phản ánh như trong gương, ở đó con người soi mình để thấy điều tốt và điều xấu. Con người suy xét nghiêm túc về chính mình để nỗ lực hoàn thiện trong an bình, đó là con người sống theo Thần Khí. “Con người sống theo Thần Khí thì xét đoán được mọi sự, mà chẳng có ai xét đoán được người đó” (1 Cor 2, 15)

Tĩnh lặng tự thân là an bình. “Không ai cho cái mình không có”, người an bình mới mang bình an đến cho người khác. Con người hạnh phúc khi thấy bình an của mình xuất hiện trong người khác. Đó thật sự là những con người của “kinh hòa bình”, mang an hòa vào nơi tranh chấp. “hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hoà, tiết độ” (Gl 5, 22 – 23)

Bình an là đón nhận chính mình, đón nhận mọi hoàn cảnh đến với mình, hạnh phúc khi gian nan, vui tươi trong mọi công việc: “Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: vui lên anh em! Sao cho mọi người thấy anh em sống hiền hoà rộng rãi, Chúa đã gần đến. Anh em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thỉnh nguyện. Và bình an của Thiên Chúa, bình an vượt lên trên mọi hiểu biết, sẽ giữ cho lòng trí anh em được kết hợp với Đức Ki-tô Giê-su.” (Pl 4, 4 – 7)

Viếng mộ, những người đã an nghỉ, con người tìm nơi an nghỉ, chẳng đâu khác vẫn là chính Chúa là nguồn mạch bình an. Hôm nay người đang sống hay như người đã quá cố, tất cả đều tìm thấy nơi Chúa nguồn an nhiên tự tại. Đón nhận chính Chúa và đó là nguồn an nhiên tự tại, quảng gánh lo âu và vui sống.

L.m Giuse Hoàng Kim Toàn